

Na osnovu člana 10. Statuta Saveza samostalnih sindikata Srbije, a na predlog Saveza samostalnih sindikata Kragujevca, koji su podržali Samostalni sindikat metalaca Srbije, Sindikat radnika građevinarstva i IGM Srbije, Samostalni sindikat radnika energetike i petrohemije Srbije i Sindikat zaposlenih u komunalno-stambenoj delatnosti Srbije, XIV Kongres, 27.maja 2010. godine, usvojio je

REZOLUCIJU O PRIVATIZACIJI

Četrnaesti Kongres Saveza samostalnih sindikata Srbije ocenjuje da privatizacija, koja predstavlja neponovljivi proces od istorijske važnosti, u najvećoj meri, nije dao očekivane rezultate. Privatizacija je izneverila očekivanja građana, koji su u većini prihvatili ovaj model stvaranja efikasne i održive privrede, kao način koji je opšte prihvaćen za transformaciju privrede, u procesu prelaska iz socijalističkog u kapitalističko društveno uređenje. Model izabran od političke elite je pokazao značajne nedostatke i naneo istorijsku štetu celokupnom društvu, koje za rezultat ima nedopustivo raslojavanje u društvu, što dugoročno predstavlja izuzetnu društvenu opasnost. Umesto „narodnog kapitalizma“, u kojem bi veliki deo građana učestvovao u vlasništvu nad društvenim bogatstvom, kapital je koncentrisan u rukama malog broja činilaca, a da to nije zasnovano na istinskim vrednostima.

Razlozi za degradaciju procesa privatizacije leže u počinjenim greškama, koje se u najvećoj meri ogledaju u mogućnosti neselektivnog pristupa kapitala u procesu privatizacije i učestvovanje u privatizaciji nekvalifikovanih kupaca. Sve ovo pratilo je nespremno i nedovoljno izgrađeno pravosuđe.

Kao posledica ovih grešaka, kroz proces privatizacije pojedinci su ozakonili svoja nelegalno stečena bogatstva, koja su nastala kroz osiromašenje celokupnog stanovništva u prethodnim decenijama ili su stečena na ordinaran kriminalan način.

Nekvalifikovani kupci, bez iskustva u delatnosti, doprineli su nestanku mnogih preduzeća, a time i radnih mesta.

Pojava namernog gašenja preduzeća, koja su kupljena samo radi imovine, a ne obavljanja delatnosti, nije sankcionisana od nadležnih državnih institucija.

Socijalni programi bili su amortizer nastalih tenzija zbog gubitaka radnih mesta, a ne rešenje i dugoročno ne predstavljaju prihvatljivo stanje.

Stvaranje kroz privatizacioni proces velikog broja nezaposlenih, posredno se reflektovalo i na položaj mlade generacije, koja se nedovoljno uključuje u proces rada.

Očekivanja da se kroz strane investicije dođe do novih radnih mesta nisu dala rezultate, već je kvalifikovalo radništvo u Srbiji kao jeftinu radnu snagu.

Kao uspešne privatizacije mogu se označiti one koje su izvršene od afirmisanih kompanija i vezane su za dokazano profitabilne delatnosti.

U poslednjem periodu promena strategije privatizacije za najveće proizvodne sisteme (Zastava, Bor, Kuršumljija), kroz investiranje države u njima, jeste pozitivna promena u strategiji privatizacije, koju sindikat podržava.

Savez Samostalnih sindikata Srbije izražava spremnost da preuzme deo odgovornosti u kreiranju nastavka ovog procesa i zato predlaže:

1. Stvaranje zakonske osnove za reviziju pojedinih privatizacija, čiji su kupci za cilj imali devastiranje preduzeća u cilju ličnog bogaćenja, čime je celom društvu naneta šteta.
2. Državne investicije, sredstvima ostvarenim u privatizaciji, u preduzeća koja još nisu privatizovana, u cilju tehnološkog inoviranja i podizanja njihove atraktivnosti.
3. Stvaranje uslova za značajnije radničko akcionarstvo, posebno u javnim preduzećima.
4. Utvrđivanje referenci potencijalnih kupaca preduzeća, kako bi se dokazala njihova kvalifikovanost za upravljanje preduzećem.
5. Sankcionisanje neodgovornih kupaca.
6. Utvrđivanje porekla novca potencijalnih kupaca.

